

Skibsfart og det enkelte Lodsers Behov, vel ikke ere ubetydelige, men at den dog ikke tvivler om, at Sagen vil kunne ordnes tilfredsstillende paa den foreslaaede Maade uden at gribe forstyrrende ind i bestaaende Forhold.

De omhandlede Overtigter give vel en god Veiledning ved Bedømmelsen af de nye Lodsbetalingers Forhold til de nuværende, men de paa dem begundede Resultater synes ikke at kunne betragtes som afgjørende. Den af Kommissionen anvendte Methode for Sammenligningen vilde være særdeles betryggende, dersom Overtigterne over Lodsningerne havde kunnet tilveiebringes for alle Lodsrier for et længere Tidsrum og med den fornødne Fuldstændighed. Saaledes som Bøgføringen er ved Lodsrierne, medfører Udarbejdelsen af slike Overtigter for et enkelt Aar, særlig for de bedre stillede Lodsrier med et større Antal Lodsninger, et betydeligt, men for en Aarække et uforholdsmæssig stort Arbejde, hvorhos Bøgerne ikke ved ethvert Lodsri indeholde de fornødne Momenter til Affattelsen af Overtigterne, hvilket navnlig gjælder Drægtigheden og Dampskibslodsningerne. Nogle Lodsrier se sig saaledes ikke istand til at opgive Drægtigheden, medens andre ikke kunne give tilstrækkelig Oplysning om, hvor mange Dampskibe de have lodset. Herved synes de Resultater, hvortil Kommissionen er kommen med Hensyn til Størrelsen af Betalingen pr. Mil, ikke at kunne være fuldt afgjørende for det enkelte Lodsri, men snarere at have Betydning som det Almindelige, hvortil der burde arbeides hen. Efter de Undersøgelser, som Ministeriet har ladet foretage ved Hjælp af fuldstændige Laxtabelle, udarbejdede i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag for de forskjellige Mileastande, er det vel antageligt, at de foreslaaede Betalinger som Helhed ville kunne benyttes som Grundlag, under Forudsætning af, at Hjemreisepengene ikke indbefattes i Laxterne, og at Moderationen for Dampskibe og de mindre Skibe sættes som foran nævnt; dog vil det muligens være nødvendigt at foretage en Udhævning ved Forhøjelse af Betalingen for de kortere Afstande mod en Nedsættelse af Betalingen for de længere, ligesom den foran nævnte Nedsættelse af Forskjellen imellem Laxterne for de større og de mindre Skibe fra en halv til en tredie Del vil kunne gjøre nogen Forhøjelse af de foreslaaede Milebetalinger nødvendig. I det Hele måa det fremhæves, at noget sikkert Resultat med Hensyn til Størrelsen af Milebetalingen ikke for Tiden vil kunne opnaas.

De anstillede Sammenligninger imellem de foreslaaede og de nuværende Laxter bekræfte noksom de sidstes Uensartethed, og at det vil være umuligt uden Skade for Lodsrierne at indføre ensartet Betaling pr. Mil anderledes end efterhaanden, navnlig paa en Tid, da Indførelsen af en betydelig Moderation for den mindre Skibsfart og for Dampskibe, Ophævelse af Lodsvoang og tildels af

Priskeafgiften m. v. i en væsentlig Grad vil berøre de bestaaende Forhold. Ministeriet har saaledes ikke kunnet gaa ind paa i Lodsforlaget at optage Bestemmelse om Betaling pr. Mil af den Lodsede Veilængde.

Saad Laxtberegningen angaar, skal det endnu bemærkes, at det ikke er tilstrækkeligt, at Laxten i og for sig er billig og retfærdig i Forhold til de Fordringer, der stilles til Lodsjen, men den maa ogsaa svare til, hvad Skibsfarten kan antages at kunne og ville betale for den Tjeneste, Lodsjen yder den. Bedømmelsen heraf kræver et nøie Kendskab til Farten paa det giene Sted og hvor paa et Skjøn, som navnlig for de Lodsrier, der hovedsagelig beskæftiges af den mindre Skibsfart, næppe med Sikkerhed kan afgives af Andre end dem, der stadig komme i Berøring med den. Spørgsmaal om Forandring, navnlig Forhøjelse, af bestaaende Laxter have derfor hidtil i Reglen været de paagjældende Lodsrier forelagte, forinden endelig Bestemmelse er tagen. Ogsaa over den nu paatænkte Forandring og Forhøjelse af Laxterne vil det være nødvendigt at høre Lodsrierne. Laxter for de ved hvert Lodsri især foresaldende Hovedlodsninger, udarbejdede efter det nye System og de foreslaaede Betalinger pr. Mil, med de i det Foranstaaende antydede Kempelser efter de særlige Forhold m. v. maatte forelægges Lodsrierne til Prøvelse, saaledes at ethvert Lodsri indenfor det giene System har at angive, hvorvidt de for det udarbejdede Laxter antages for hensigtsværende, eller hvorvidt de bør ændres og af hvilke Grunde. Det derved indvundne Materiale vil, anvendt med fornøden Kritik, formentlig afgive et brugbart Grundlag for Fastfattelsen af de nye særlige Laxter.

Da Tjenesten ved Lodsrierne, med Undtagelse af Sundlodsrierne, i det Væsentlige er ens for de ved hvert Lodsri ansatte Lodsjer, som Følge af at de gaa i Tur med hinanden, har Kommissionen foreslaaet, at alle Lodsjer undtagen Sundlodsjerne skulle være Fastlodsjer. Med Hensyn til Delingen af den fælles Lodsfortjeneste udtaler Kommissionen, at den finder, at det er den heldigste Ordning af Lønningsforholdene, naar den ældre Bestillingsmand, selv om hans Arbejde er det samme som den yngre, kan, blot paa Grund af sin Tjenesteløstid, faa en højere Løn end den yngre, hvilket ogsaa er erkjendt i de nyere Lønningslove, der give Alderstillelser, ligesom den nuværende Lodslovgivning har stræbt hen til det samme Maal ved at dele Lodsjerne i Fastlodsjer, Reservelodsjer og Gætalodsjer. Kommissionen har derfor foreslaaet, at Indtægten ved de bedre stillede Lodsrier deles saaledes, at de ældre Lodsjer faa 1½ Part og de yngre 1 Part, dog under Forudsætning af, at denne Part ikke bliver under 600 Kroner aarlig. I Forbindelse hermed har derhos Kommissionen bemærket, at der formentlig er Anledning for Staten til at støtte de Lodsrier, hvor